

המשתתפים עם השכינה בלילה ע"י שהם עוסקים בתורה בחצות לילה והם נקראים ביתה והם בני ביתה. וּבְגִין כֵּן, ומשום כך כתוב **טָרַף נָתַן לִירָאִיו**.

צדיקים לעולם ירשו ארץ אלו העוסקים בתורה בלילה והצדיק שהוא יסוד

מֵהוּ טָרַף ומהו הטרף שהוא נותנת ליראיו. **טָרַף מִמֶּשׁ, דְּאִיהִי נִטְלָא**
מֵאַתָּר רְחִיקָא עֲלָאָה אלא הוא הטרף שהיא לוקחת ממקום עליון,
דְּכֻתִּיב שכתוב בפסוק (משלי לא) **מִפֶּרֶחַק תֵּבִיא לַחֲמֹה** ולכן הוא נקרא
 טרף שהוא לשון טרוף בגבורה ממקום רחוק של החכמה שהיא רחוקה ממנה (רמ"ק).
וּמֵאֵן זָכִי לְהֵאִי טָרַף, סוּפִיָּה דְקָרָא אוֹכַח ומבאר רשב"י מי זוכה
 לאותו הטרף ואומר שזה מוכח מסוף הפסוק, **דְּכֻתִּיב** שכתוב, (תהלים קיא) **יִזְכֹּר**
לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ. מֵאֵן דְּאִסְתַּבֵּל (ס"א דְּאִשְׁתַּדֵּל) **בְּאוֹרֵי תֵא,**
לְאִשְׁתַּתְּפֵא בְּהֶדְהָ בְּלִילֵיא דהיינו, שלטרף זוכה מי שעוסק בחצות לילה
 בתורה הנקראת ברית בכדי להשתתף עם השכינה בלילה. **וְלֹא עוֹד, אֲלֵא**
דְּצַדִּיק חָד עֲלָאָה אִית לֵיהּ לְקוֹדֶשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, וְהוּא
אִשְׁתַּתְּפֵא בְּהֶדְרֵיהּ ולא עוד אלא גם צדיק אחד עליון שיש לו לקב"ה שהוא היסוד
 הוא משתתף עימו, **וְיִרְתִּין תִּירוּוִיָּהוּ לְכִנְיִשְׁתָּא דִּישְׂרָאֵל** ושניהם
 יורשים את השכינה הנקראת כנסת ישראל, **דְּכֻתִּיב** שכתוב, (ישעיה ס) **צַדִּיקִים**
לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ דהיינו צדיקים בלשון רבים שהם הצדיק העוסק בתורה
 בחצות לילה והצדיק שהוא היסוד שניהם יורשים את המלכות הנקראת ארץ כי השכינה

מעלה מ"ן ליסוד והיסוד נותן בה את שפע המ"ד וכן הצדיק מעלה מ"ן לשכינה והיא נותנת

בו את שפע המ"ד (רמ"ק).

השז"ל לא זוכה לראות פני שכינה

תו פְּתַח וְאָמַר עוד פתח רשב"י ואמר לבאר את מש"כ, (ויקרא כא) **וְלֹא יַחֲלֵל זֶרְעוֹ בְּעַמּוּי כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשׁוֹ. תָּא חַזִּי, כָּל מֵאן דְּאֶפִּיק זֶרַע לְבַטְלָה [א], לָא זָכִי לְמַחְמֵי אֶפִּי שְׂכִינְתָא, וְאֶקְרִי רַע** בא וראה שכל מי שמוציא זרע לבטלה הוא לא זוכה לראות את פני השכינה והוא נקרא רע בגלל שהוא מבטל את הפריה ורביה מצד הקדושה ומרבה את הכח של הסט"א ולכן הוא נקרא רע כמו הס"מ (אור החמה בשם מהר"ח"ו), **דְּכֹתִיב שְׂכֵתוֹב (תהלים ה) כִּי לֹא אֵל חֲפִיץ רָשָׁע אֲתָה לֹא יְגוֹרְךָ רַע** ואומר רשב"י. **הָאִי מֵאן דְּאֶפִּיק לִיהּ בִּידֵיהּ, אִו בְּאַנְתּוֹ אֲחֶרָא דְּלֹא כְּשָׂרָא** שפסוק זה נאמר על מי שמוציא זרע בידו או

אור הרשב"י

אותו במחיצתו של הקדוש ברוך הוא, כתיב הכא וירע בעיני ה' וכתיב התם כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגורך רע. ואמר ר' אלעזר: מאי דכתיב ידיכם דמים מלאו - אלו המנאפים ביד. תנא דבי רבי ישמעאל: לא תנאף - לא תהא כך ניאוף, בין ביד בין ברגל. ת"ר: הגרים והמשחקין בתינוקות מעכבין את המשיה.

[א] ואיתא בנדה דף יג עמוד ב' אמר רב: המקשה עצמו לדעת יהא בנדוי, ולימא אסור! דקמנרי יצה"ר אנפשיה. ורבי אמי אמר: נקרא עבריין, שכך אומנתו של יצר הרע, היום אומר לו עשה כך, ולמחר אומר לו עשה כך, ולמחר אומר לו לך עבוד עבודת כוכבים - והולך ועובד. איכא דאמרי, אמר רבי אמי: כל המביא עצמו לידי הרהור אין מכניסין

הלימוד היומי

באשה אחרת שאינה כשרה. **וְאִי תִימָא דְאִפִּיק לִיהּ בְּאַנְתּוֹ דְּלָא**
מִתְעַבְרָא, הֲכִי נָמִי ואם תאמר וכי גם מי שמוציא זרע באשתו כשהיא אינה
 יכולה להתעבר האם גם הוא נקרא רע. **לֹא. אֵלָא כְּמָה דְאִמְרֵן** ואומר רשב"י
 שאין הדבר כן שהוא נקרא רע אלא רק כמו שאמרנו כי באמת אפילו שהם לא ראוים
 להוליד בגשמיות הם מולידים בנשמה וזהו הסוד שכתוב על אברהם ואת הנפש אשר עשו
 בחרן כי הם הולידו ברוחניות (רמ"ק).

ישראל מצווים לישא אשה כשרה וכ"ש הבהן שמצווה לא יחלל זרעו בעמיו

וְעַל דָּא יבְעֵי בַר נָשׁ מְקוּדָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דִּיזְמִין לִיהּ
מֵאַנָּא דְּכַשְׂרָא, דְּלֹא יִפְגִּים זְרַעֵיהּ ועל כן צריך האדם לבקש
 מהקב"ה שיזמין לו כלי כשר שהיא אשה כשרה והגונה [נב] בכדי שלא יפגם זרעו, **מֵאַנָּא**
דְּאִפִּיק זְרַעָא בְּמֵאַנָּא דְּלֹא כַשְׂרָא, פְּגִים לִיהּ לְזְרַעֵיהּ,
וְוִי לְמֵאַנָּא דְּפְגִים זְרַעֵיהּ כי מי שמוציא את זרעו בכלי שהוא לא כשר הוא
 פוגם את זרעו ואוי לו למי שהוא פוגם את זרעו. **וּמָה בְּשָׂאָר בְּנֵי נָשָׂא כְּדָ,**
בְּכַהֲנָא דְקָאִים לְתַתָּא פְּגוּזָא דְלַעִילָא בְּקְדוּשָׁה עֲלָאָה,
עַל אַחַת פְּמָה וְכַמָּה ומה בשאר בני האדם עוון פגירת זרעו חמור כל כך על

אור הרשב"י

חותם: אוי לו לפוסל את זרעו ולפגם את
 משפחתו ולנושא אשה שאינה הוגנת לו,
 אליהו כופתו והקב"ה רוצעו; וכל הפוסל –
 פסול, ואינו מדבר בשבתא לעולם.

[נב] ואיתא בקידושין דף ע עמוד א' ואמרי לה
 אמר רבי סלא אמר רב המנונא: כל הנושא
 אשה שאינה הוגנת לו, אליהו כופתו והקב"ה
 רוצעו; ותנא: על כולם אליהו כותב והקב"ה

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

אחת כמה וכמה בכהן העומד למטה כדוגמת מעלה בקדושה עליונה שעונוו חמור ביותר אם הוא פוגם את זרעו ולכן כתוב ולא יחלל זרעו בעמיו.

הכהן הפוגם ולוקח אשה פסולה פוגם בכל עם ישראל ובשכינה

בְּעַמּוֹ, מֵהוּ בְּעַמּוֹ. דִּהָא פְּתִיב לְעִילָא ומש"כ בעמיו מה הביאור בעמיו דהרי כתוב למעלה, **אַלְמְנָה וְגְרוּשָׁה וַחֲלָלָה** זוֹנָה אֶת אֱלֹה לֹא יִקַּח, וְכִתִּיב וְלֹא יַחֲלִל זְרַעוּ בְּעַמּוֹ. בָּהֶם מִיִּבְעֵי לֵיהּ, מֵהוּ בְּעַמּוֹ וקשה, שהיה צריך לכתוב ולא יחלל זרעו בהם שזה קאי על אלמנה וגרושה וכו' ולמה נאמר ולא יחלל זרעו בעמיו. **אֱלֹה מְלָא דָא קְלָנָא בְּעַמּוֹ, פְּגִימוּ בְּעַמּוֹ** אלא דבר זה שאם הכהן לוקח אשה פסולה הוא קלון לעם ופגם בעם, **וְעַל דָּא פְּתִיב** ועל כך כתוב, **כִּי אִם בְּתוּלָה יַמְעַמּוֹ יִקַּח אִשָּׁה דְהֵינּוּ, יַמְעַמּוֹ וְדֹאֵי, כִּלְאֵ בְּגוּוֹנָא דְלְעִילָא** שודאי יקח אשה בתולה וכשרה מעמיו כעין השכינה למעלה שהיא בסוד בתולה ולכן אם הוא פוגם ולוקח אשה פסולה הוא פוגם בכל עם ישראל ובשכינה (רמ"ק), ומש"כ, **כִּי אֲנִי ה' מְקַדְּשׁוֹ, מֵהוּ מְקַדְּשׁוֹ** למה כתוב מקדשו בלשון הוה ולא קדשתיו בלשון עבר. **אֱלֹה אֲנָא הוּא תְּהוּא, דְּאִיהוּ מְקַדְּשׁ לֵיהּ בְּכָל יוֹמָא, וּבְגִין כִּד לֹא יַפְגִּים זְרַעֵיהּ, וְלֹא יִשְׁתַּכַּח בֵּיהּ פְּגִימוּ** אלא אומר הקב"ה אני הוא המקדש אותו תמיד בכל יום כי בכל יום השכינה שורה עליו בתוספת קדושה ומשום כך אסור לו